

Оксанчине вбрання

Наталя Забіла

У нашої Оксаночки
таке хороше вбраннячко:
шовкова спідничка,
білі черевички,
на голівці кучерявій
аж чотири стрічки!
Встане рано зранку
дівчинка Оксанка,
вдягне обережно
трусики мережані,
сорочечку з батисту,
три разки намиста,
на маленькі ніжки
шовкові панчішки.

А як довго чепуритись, –
то не дивно й забаритись!
В дитсадок прийшла
Оксанка –
всі вже сіли до сніданку.
Всі малята чепурненькі,
всі привітні, веселенькі.

– Що ж ти пізно так,
Оксаночко?
Ой, яке у тебе вбраннячко!
Як в папуги какаду
в зоологічному саду! –

А Оксанка подивилась,
на порозі зупинилась:
– Я не хочу гратись,
бо помнеться плаття,
бантики розв'яжуться,
туфельки замажуться.
Я не хочу сісти –
може, тут нечисто.
Я не хочу бігати,

бо порву намисто!
Всі малята в дитсадку
вийшли гратись на лужку.
Бігали, сміялися,
на гойдалці гралися,
квіти рвали
у лісочку,
будували
дім з пісочку,
доганяли бабку,
сполохнули жабку,
розглядали їжака
і рогатого жука.

І дівчинка Оксанка
стоїть сама на ґанку.
Вона не може гратись,
бо помнеться плаття,
бантики розв'яжуться,
туфельки замажуться,
а веселий вітерець
перекрутить комірець.

Вихователька прийшла
і халатик принесла.
Тут Оксаночка зраділа,
вмить халатик цей наділа,
розв'язала швидко стрічки,
поскидала черевички,
і намиста три разочки,
і батистову сорочку –
і побігла босоніжки
по зеленому моріжку
квіти рвати,
танцювати,
дім з пісочку
будувати,
розглядати їжака
і рогатого жука!